

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Székesfehérvári Törvényszék (Ungari) 13. augustil 2012 — Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Kohtuasi C-385/12)

(2012/C 366/41)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Székesfehérvári Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Eelotsuse küsimus

Kas EÜ aluslepingu sätetega, mis reguleerivad üldise diskrimineerimis[keelu] põhimõtet (ELTL artiklid 18 ja 26), asutamisevabaduse põhimõtet (ELTL artikkel 49), võrdse kohtlemise põhimõtet (ELTL artikkel 54), põhimõtet, mille järgi liikmesriikide kodanikel on võrdne õigus osaleda artiklis 54 tähendatud äriühingute kapitalis (ELTL artikkel 55), teenuste [osutamise] vabaduse põhimõtet (ELTL artikkel 56), kapitali vaba liikumise põhimõtet (ELTL artiklid 63 ja 65) ning ettevõtete võrdse maksustamise põhimõtet (ELTL artikkel 110), on kooskõlas, et maksukohustuslased, kes tegelevad kauplustes jaemüügiga, peavad maksma erimaksu, kui nende aastane netokäive ületab 500 miljonit Ungari forintit?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel (Luksemburg) 27. augustil 2012 — Luksemburgi Suurhertsogiriik, Administration de l'enregistrement et des domaines versus Edenred Luxembourg SA

(Kohtuasi C-395/12)

(2012/C 366/42)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Luksemburgi Suurhertsogiriik, Administration de l'enregistrement et des domaines

Kostja: Edenred Luxembourg SA

Eelotsuse küsimus

Kas lõunatalong väljastava ettevõtja teenused, mida ta osutab Luksemburgis tema võrgustikuga liitunud ettevõtjatele, on nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ (¹) kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (muudetud) artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 alusel täielikult või osaliselt käibemaksust vabastatud, kui lõunatalong ei ole tervikuna maksevahend ja kui nende teenuste eesmärk ei ole tagada kliendist ettevõtja töötaja poolt saadud lõunasöögi eest tasumine (*ibid.* artikli 13 B osa punkti d alapunkt 2), juhul kui tegemist on lõunatalongidega, mida ettevõtja annab eespool viidatud siseriiklike õigusnormide alusel oma töötajatele ja kui lõunatalongide võrgustikku kuulumine võimaldab saada kliente, kelleks on lõunatalong väljastava ettevõtja kliendist ettevõtjate töötajad ja kui viimane võtab lõunatalongide haldamise eest tasu?

(¹) EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

11. septembril 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Küprose Vabariik

(Kohtuasi C-412/12)

(2012/C 366/43)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Zavvos, D. Düsterhaus)

Kostja: Küprose Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et Küprose Vabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ (¹) prügilate kohta artiklist 14, kuna kõiki Küprose territooriumil tegutsevaid järelevalveta jäätme kõrvaldamiskohti ei ole suletud või viidud direktiivi nõuetega vastavusse;

— mõista kohtukulud välja Küprose Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

- Direktiivi 1999/31/EÜ artiklis 14 on sätestatud, et direktiivi ülevõtmise ajal tegutsevad olemasolevad prügilad tohivad tegutsemist jätkata vaid siis, kui Euroopa õigusaktide kohaselt nõutavad meetmed on võetud hiljemalt 16. juuliks 2009, vastasel korral tuleb need sulgeda.
- Küprose ametivõimud on ise möönnud, et 115 järelevalveta jäätmekõrvaldamiskohast (mis ei vasta direktiivi 1999/31 artikli 14 nõuetele, kuna need on „järelevalveta”, mistõttu need ei tohi tegutsemist jätkata), mis Küprose territooriumil tegutsesid, on kaks Nicosia ja Limassoli maakonnas veel kasutusel ja nende sulgemist ei ole ette näha enne 2015. aasta keskpaika või 2016. aasta algust.
- Võib täheldada, et jäätmekäitlus on Küprose territooriumil teataval määral paranenud, kuid see on toimunud ikkagi suure hilinemisega, kui arvestada, et direktiivi 1999/31/EÜ artikli 14 kohaselt oleks nõutavad meetmed tulnud võtta hiljemalt 16. juuliks 2009 ja et sellele vaatamata — nagu möönavad Küprose ametivõimud — jätkavad kaks järelevalveta jäätmekõrvaldamiskohta tegutsemist ilma järelevalveta ning seega direktiivi artikli 14 rikkumine kestab, ilma et lähema kolme aasta jooksul võiks ette näha rikkumise lõpetamist.

(¹) EÜT L 182, lk 1; ELT eriväljaanne 15/04, lk 228.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeitsgericht Nienburg (Saksamaa) 13. septembril 2012 — Bianca Brandes versus Land Niedersachsen

(Kohtuasi C-415/12)

(2012/C 366/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeitsgericht Nienburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bianca Brandes

Kostja: Land Niedersachsen

Eelotsuse küsimus

Kas asjaomast liidu õigust, eelkõige nõukogu direktiivi 97/81 Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta (¹) (muudetud direktiiviga 98/23 (²)) lisas sisalduva osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe klausli 4 punkte 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklikud seaduste

või kollektiivlepingute sätted või tavad, mille kohaselt kohandatakse iganädalase tööpäevade arvu vähendamisel seoses töötaja tööajainormi muutmisega seni kasutamata puhkuse nõuet, mille kasutamine ei olnud töötajal selleks ette nähtud perioodil võimalik, selliselt, et nädalates väljendatud puhkuse nõue jääb oma suuruselt küll samaks, kuid päevades väljendatud puhkuse nõue arvestatakse ümber vastavalt uuele tööajainormile?

(¹) Nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/81/EÜ (EÜT L 14, lk 9; ELT eriväljaanne 05/03, lk 267).

(²) Nõukogu 7. aprilli 1998. aasta direktiiv 98/23/EÜ, millega laiendatakse Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi suhtes direktiivi 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta (EÜT L 131, lk 10; ELT eriväljaanne 05/03, lk 278).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 14. septembril 2012 — Crono Service Scarl jt versus Roma Capitale

(Kohtuasi C-419/12)

(2012/C 366/45)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Crono Service Scarl jt

Vastustaja: Roma Capitale.

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artikkel 49, EL lepingu artikkel 3 ja ELTL artiklid 3, 4, 5, 6, 101 ja 102 takistavad 1992. aasta seaduse nr 21 artikli 3 lõike 3, artikli 8 lõike 3 ja artikli 11 kohaldamist osas, milles neis artiklites on vastavalt sätestatud, et „[v]edaja asukoht ja garaaž asuvad eranditult selle omavalitsusüksuse territooriumil, kes loa väljastas”; et „[j]uhiga renditeenuse loa saamiseks ja säilitamiseks on kohustuslik, et loa väljastanud omavalitsusüksuse territooriumil oleks kehtivate dokumentide alusel olemas tegevuskoht, garaaž või hooldusplatvorm” ning et „[j]uhiga renditeenuse veotellimusi võetakse vastu garaažis. Juhiga renditeenuse osutamine algab ja lõppeb igal konkreetsel juhul nimeetatud garaažis, mis asub loa andnud omavalitsusüksuse territooriumil, nii et sõiduk pöörduks sinna tagasi, samas kui kliendi võib peale võtta ning tema sihtkoht võib olla ka muude omavalitsusüksuste territooriumil”.